

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus,

Het is Pasen geweest: Jezus is opgewekt uit de dood – Hij leeft!

Daarover is geen twijfel mogelijk (behalve als je als een struisvogel de kop in het zand steekt). Jezus leeft. Maar de vraag is: leef jij ook?

Je zult zeggen: ook daarover is geen twijfel mogelijk – kijk maar – ik leef!

Ok, maar is het in jouw leven ook Goede Vrijdag geweest en Pasen?

Het leven dat jij leeft – is dat *duurzaam*? Is dat *eeuwig* leven?

Is dat het leven van een nieuwe mens, die eerst met Jezus Christus gestorven is aan het kruis, daarna begraven, maar vervolgens ook is opgestaan?

Bent u een opgewekt christen? Staat u zo ook bekend bij de burens, bij de collega's op het werk?

Als een opgewekt christen?

Leef jij een heilig leven? Ook als je niet in de kerk zit? Ook als het geen zondag is? Ook als je denkt dat niemand je ziet?

Heilig leven, dat is: passend bij God, bij je Heer Jezus.

Kunnen mensen aan jou zien dat je bij Jezus hoort? Dat je van Jezus *bent*? Dat je van Jezus *houdt*?

Het is de innige wens, het verlangend gebed van de schrijver van de Hebreëënbrief:

- Moge de God van de vrede, die onze Heer Jezus, de machtige herder van de schapen, door het bloed van het eeuwig verbond uit de wereld van de doden heeft weggeleid, u toerusten met al het goede, zodat u zijn wil kunt doen. Moge Hij in ons datgene tot stand brengen wat Hem welgevallig is, door Jezus Christus, aan wie de eer toekomt, tot in alle eeuwigheid. Amen

Een prachtig verlangen. Wie wil dat niet – toegerust worden om Gods wil te doen?!

Wat is er nou heerlijker dan als bevrijd mens te leven in het licht van Gods goedheid en genade, en door de kracht van de heilige Geest mooie dingen te doen, goede dingen tot stand te brengen?!

Tegelijk merk je in deze tekst heel duidelijk dat het God zelf is die je daarvoor moet toerusten.

Ontdek je dat Hij het in je tot stand moet brengen.

Ja: en in/door Jezus Christus.

En dat is geweldig! Want als God bij machte is Jezus uit de wereld van de doden weg te leiden, zal Hij dat dan ook niet bij ons kunnen doen?! Zal Hij ons in Christus niet alle dingen schenken?!

Maar goed: dus wel in/door Jezus. Nooit los van Hem.

En daarom blijft het een wezenlijke vraag: dien ik God of dien ik mezelf? Volg ik Jezus of loop ik achter mezelf aan? Wie is bij mij de baas, om wie draait het bij mij?

Het is van levensbelang om daar eerlijk antwoord op te geven.

Want Jezus leeft, maar leef jij ook?

Hebreëën 13 staat vol aansporingen. Het is het afsluitende hoofdstuk en de schrijver wil de lezers en hoorders van zijn brief nog een hart onder de riem steken.

Ik herinner hier aan 12:14

- Streef er naar in vrede te leven met allen, en leid een heilig leven; wie dat niet doet zal de Heer niet zien.

Evenals de heiligen die ons zijn voorgedaan (hoofdstuk 11), zij die in geloof geleefd hebben en gestorven zijn, is ook onze opdracht en uitdaging om heilig te leven. Want onze God is heilig, en bij Hem past een heilig volk.

En daar hangt dus veel vanaf: als je het niet doet zal je de Heer niet zien. Het is goed om daar bij stil te staan: niet in vrede leven, niet heilig leven – dan zul je de Heer niet zien. En daar moet je toch niet aan denken?! Dat zou toch verschrikkelijk zijn?! Vlak voor hoofdstuk 13 staat: onze God is een verterend vuur! Besef dat goed – onze God is een God die te vrezen is, die ontzag vraagt, die wil dat we met Hem leven, heilig leven, zoals bij Hem past.

Nu moeten we hier geen werkheiligheid van maken. Niet doen alsof het van onze goede werken afhangt of we in de hemel komen. Dat is niet zo. Het eeuwige leven is een geschenk, een cadeau van God voor ieder die *gelooft*. Niet voor ieder die *werkt*, maar voor ieder die *gelooft*.

Tegelijk *kan het niet anders* dan dat als je gelooft, *echt* gelooft, *levend* gelooft, dat dat ook te merken is in de dingen die je wel en niet doet/denkt/zegt/wilt/enz.

Als je van de Here houdt, dan wil je ook dingen doen waar Hij blij van wordt, die Hij graag wil dat je doet.

Maar wel altijd in die volgorde: 1 = geloof, en 2 – daaruit voortvloeiend = daden die passen bij dat geloof.

Daarom geloof in de opgestane Heer en leid een heilig leven.

Gods wil doen. Dat is onze opdracht en uitdaging.

En dat is maar niet wat vaag gewauwel, dat kan niet bij goede voornemens op papier blijven (die vervolgens weer ergens onderin ons laatje terecht komen), nee dat wordt heel concreet:

- De onderlinge liefde in stand houden
- Gastvrij zijn
- Om gevangenen denken
- En om mensen die mishandeld zijn

Daar heeft de bijbel wel een punt! Want hoeveel houden we van elkaar? En dan echt, doorleefd, diep van binnen? En dan niet alleen van je vriendjes en vriendinnetjes. Ben je bereid de voeten te wassen van diegene achter je of voor je? Of ben je beter in het wassen van zijn oren?

Als ik momenteel zie hoe we in de Gereformeerde kerken met elkaar omgaan ben ik er niet gerust op. We worden weer scherp-slijpers die elkaar de maat nemen en in allemaal hokjes en groepjes uiteen gaan, al of niet rondom een dominee. Is dat de stijl van Christus? Is dat het effect van Goede Vrijdag en Pasen? Groepjes van eigen gelijk vormen is niet hetzelfde als het bewaren van de onderlinge liefde...

Hoe gastvrij bent u?

Hoeveel zet jij je in voor gevangenen? En voor slachtoffers van misdrijven?

Dit bevraagt je op je bewogenheid met medemensen. En of je alleen maar aan jezelf wilt en kunt denken, of ook oog hebt voor anderen in de samenleving. In deze kille geïndividualiseerde tijd is de bewogen liefde van Christus voor ieder mens, ongeacht hoe die eruit ziet en wat 'ie doet, denkt, zegt of gelooft, een warm en heilzaam bad. Laat uw huis en hart en houding *bethesda* zijn – huis van bewogenheid/ barmhartigheid!

Als effect van Goede Vrijdag en Pasen een heilig leven leiden. Gods wil doen. Dat is onze opdracht en uitdaging. Anders zullen we de Heer niet zien...

Hoe je heel concreet heilig kan leven:

- Het huwelijk in ere houden
- Het bed zuiver houden
- Geen geldzucht
- Blij zijn met wat je hebt

Sjonge, de bijbel weet de vinger wel op de zere plek te leggen! Ten diepste gaat het er om niet te stelen, af te blijven wat van een ander is. Natuurlijk mag je van een meisje of jongen houden – als het maar niet die van een ander is... Wat is er mooier dan je man of vrouw intens liefhebben – als je ondertussen maar niet aan een ander denkt...

Hoe hoog hebben we het huwelijk nog? Blijft beloofd ook *beloofd*?! Hoe trouw is uw trouw? Gaan we er samen voor?!

Het bed zuiver houden – dat betekent voor ongetrouwde jongens en meisjes niet met elkaar naar bed gaan, geen seks met elkaar hebben. En voor getrouwde mannen en vrouwen het niet met een ander doen, en dat ook niet willen doen.

Niet stelen – natuurlijk mag je geld verdienen, als het maar eerlijk is, niet over de rug van een ander. Maar als je enige doel in het leven rijk worden is, veel geld hebben, vraag je dan af of je

werkelijk duurzaam leeft – want Jezus zegt zelf dat het voor rijke mensen erg moeilijk is het Koninkrijk van God binnen te gaan.
Het mooiste is als je dankbaar en blij bent met wat je hebt. Dan pas kun je ook echt genieten.

Een heilig leven leiden. Gods wil doen. Dat is onze opdracht en uitdaging.

Heel concreet is dat:

- Vertrouwen op God
- Het voorbeeld van de leiders volgen
- Bij de kern blijven
- Leiders gehoorzamen

Opnieuw laat de bijbel zien dat het ons hart kent. Weet hoe onze geest gewillig kan zijn, en tegelijk hoe zwak het vlees. Hoe makkelijk we te verleiden zijn, van ons stuk te brengen, aan het twifelen. Hoe makkelijk we van ons geloof kunnen vallen en zwichten voor de verleidingen van de wereld.

Daarom moeten we rotsvast geloven dat de Here ons helpt en dat we *daarom dus* niet bang hoeven zijn – wat kan ons van Christus scheiden?!

Het levensvoorbeeld van leiders kan je daarbij helpen (als het tenminste een voorbeeld is – dat vraagt van die leiders dus ook een grote verantwoordelijkheid, zij mogen op geen enkele wijze misbruik maken van hun leiderschap). Het leven en sterven van vrome mensen kan je werkelijk inspireren en het verlangen doen groeien naar ook zo'n leven met God. Waarbij het dan nadrukkelijk niet om die mensen gaat, maar om de Heer die zij dienden – Hij die gisteren, vandaag en morgen dezelfde is tot in eeuwigheid. Over duurzaam gesproken...

En om Hem gaat het in het dat leven na Goede Vrijdag en Pasen, om Jezus Christus. Hij is de kern, om Hem draait het, Hij is Koning. Alles wat van Hem afleidt moet weg.

En er kan veel van Hem afleiden, zowel als het gaat om de leer als om levensgewoonten.

We doen er goed aan ons te laten sterken door genade, niet door spijzen... De gebruiken van de OT-tempeldienst hebben hun vervulling gekregen in Jezus Christus.

Daarom moet je niet langer gefocust zijn op die gebruiken, maar op Christus. Je leven op de Here Jezus richten, het in je leven om Hem laten draaien, Hem Koning laten zijn. Ook als dat pijn doet of een offer vraagt.

Dan moeten we zelfs bereid zijn de stad, de wereld, de maatschappij waarin ik en genot centraal staan, dan moeten we bereid zijn daaruit weg te trekken, die achter ons te laten, *omdat we bij Christus willen blijven*. Hij wilde lijden – wij willen dat ook (als het gevraagd wordt). Hij liet zich vernederen – wij willen dat ook (als het moet).

Want dit bestaan hier is niet blijvend. Deze stad, hoe aantrekkelijk en verleidelijk ook, de stad van de mens zal vergaan, ineen storten. Daarom kijken wij verlangend uit naar een andere stad, een stad die komt, die eeuwig is, duurzaam, de stad van God.

En de leiders zijn er om ons daarheen te leiden en daarbij te bewaren. Zij waken over ons leven. Daarom is het belangrijk hen te gehoorzamen, naar hen te luisteren.

En ik vertel u geen geheim als ik zeg hoe lastig dat is. Want het zijn toch ook maar gewone mensen?! Ook niet foutloos?! He: *de kerkenraad doet maar...*

In onze tijd en cultuur is er weinig respect meer voor gezagsdragers. Overal hebben ze daar last van: leraren, jeugdleiders en catecheten, politiemensen, bij de brandweer, bij de overheid. Want iedereen mag zeggen wat 'ie wil en wat 'ie denkt – de verwildering van de samenleving.

Dieptepunt van egoïsme: voor jezelf respect eisen, maar weigeren het te geven aan de ander... Tegen die mentaliteit en houding gaat de bijbel nadrukkelijk in: gezagsdragers zijn er niet voor niets en je hebt respect voor ze!

Dat geldt ook in de kerk. Leiders, noem ze ambtsdragers, waken over uw leven, ze moeten er zelfs verantwoording voor afleggen. En dan kan ik heel goed begrijpen dat het soms moeilijk is te aanvaarden wat ze zeggen. En je mag ze ook best kritisch narekenen (niet naar eigen gevoel maar naar Schrift en belijdenis). Maar vooral als ze tegen iets bij je in gaan zou ik zeggen: je doet er wijs aan juist dan naar ze te luisteren, want grote kans dat ze heel erg gelijk hebben!

En nu wij vandaag als gemeente voor een deel nieuwe leiders krijgen, is het belangrijk in onze oren te knopen de aansporing:

- zorg ervoor dat zij hun taak met vreugde kunnen vervullen, zodat ze geen reden tot klagen hebben...

Laten we gewoon maar een keer helder en duidelijk zeggen dat leider van de gemeente zijn, ouderling, diaken, heel mooi werk is. Wel lastig, moeilijk, soms pijnlijk en verdrietig, maar ten diepste mooi werk. Want je bent met het meest wezenlijke van het leven bezig: mensen bij de kern houden, bij Jezus Christus. Mensen helpen Jezus Koning te laten zijn in hun leven.

Dat is belangrijk werk: waken over de zielen, over het leven van de gemeenteleden, wordt het genoemd. Dat is een specifieke verantwoordelijkheid die alleen de leiders van de gemeente krijgen en waar zij ook rekenschap voor moeten afleggen. Je kan, je mag dat dus niet afwentelen op het algemeen omzien naar elkaar, naar het ambt aller gelovigen, hoe goed dat natuurlijk ook is! Het is heel mooi en het past ook heel precies in een christelijke gemeente als er veel onderlinge zorg voor elkaar is. Alleen: daarmee vervalt niet het werk van de leiders.

De Hebreeënbrieffschrijver vraagt om gebed: *Bid voor ons*. Hij vraagt dat indringend zelfs.

En zou het anders kunnen? Zou je heilig kunnen leven, zou je de wil van God kunnen doen, al die concrete punten die we net gehad hebben, in eigen kracht? Nee toch zeker. Eerder raak je ontmoedigt – want wat doe je nog vaak zonde, wat val je nog vaak terug in je oude staat (die van de mens voor Goede Vrijdag en Pasen). Teleurgesteld. Gefrustreerd. Vertwijfeld – want wat gaat het nog vaak mis.

Daarom hebben we kracht van God nodig. De hulp van de heilige Geest.

Daar mag je steeds weer om vragen, hoe vaak je ook struikelt en valt.

Daarom is het gebed noodzakelijk.

Bid voor de leiders van de kerk om in deze verwarrende tijd toch echt leiding te kunnen geven.

En bid voor elkaar.

Onderschat nooit de kracht van het gelovig gebed.

En wat kunnen we in deze tijd na Pasen beter en indringender voor elkaar bidden dan

- Moge de God van de vrede, die onze Heer Jezus, de machtige herder van de schapen, door het bloed van het eeuwig verbond uit de wereld van de doden heeft weggeleid, u toerusten met al het goede, zodat u zijn wil kunt doen. Moge Hij in ons datgene tot stand brengen wat Hem welgevallig is, door Jezus Christus, aan wie de eer toekomt, tot in alle eeuwigheid.

Amen